

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2022 roku

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 1 880,21 zł (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt złotych 21/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 1 830,21 zł od dnia 11.05.2021r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 50,00 zł od dnia 22.05.2021r. do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w zakresie kwoty 3 939,79 zł i należnych od tej kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie w kwocie 19,34 zł.

III. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda W. B. kwotę 2 377,00 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje zwrócić powodowi W. B. kwotę 640,00 zł (sześćset czterdzieści złotych) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod poz. 50003286544 sum depozytowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

UZASADNIENIE

W. B. wytoczył powództwo przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 5 820 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 5 770 zł od dnia 11 maja 2021 roku do dnia zapłaty i od kwoty 50 zł od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 7 kwietnia 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki O. o nr rej. (...), stanowiący własność K. S.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi w dniu 8 kwietnia 2021 roku. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialności i przyznał oraz wypłacił poszkodowanemu zaniżone odszkodowanie w

wysokości 8 121,32 złotych. Na podstawie zawartych umów przelewu wierzytelności, powód nabył wszelkie roszczenia i uprawnienia względem pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody.

Zdaniem powoda, faktyczna wysokość odszkodowania z tytułu uszkodzeń powstałych w przedmiotowym pojeździe wynosi 16 714,16 zł, co potwierdza sporządzona na zlecenie powoda prywatna kalkulacja naprawy. Zatem dotychczas wypłacona kwota odszkodowania nie czyni zadość zasadzie pełnej kompensacji szkody. W ocenie powoda, pozwany rażąco zaniżył stawki za roboczogodzinę blacharza i lakiernika, bezpodstawnie obniżył wartość materiałów lakierniczych o 40%, zaniżył ceny części zamiennych, poprzez zastosowanie najtańszych i niskiej jakości zamienników niespełniających norm jakości producenta i mających wpływ na standard naprawy, podczas gdy w ich miejsce winny zostać zastosowane oryginalne części zamienne, a także bezpodstawnie zaniżył ceny części zamiennych o co najmniej 18%.

Powód podniósł, że celem polubownego rozwiązania sporu wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty brakującej części odszkodowania, jednak wezwanie pozostało bezskuteczne. Podkreślił, że odszkodowanie pozostałe do zapłaty w związku z przedmiotową szkodą wynosi 8 592,84 zł (16 714,16 zł – 8 121,32 zł), a w niniejszym postępowaniu powód dochodzi części tego odszkodowania, tj. kwoty 5 770 zł. Określony przepisami prawa termin 30-dniowy na likwidację przez pozwanego szkody upłynął w dniu 10 maja 2021 roku, dlatego w ocenie powoda uzasadnionym jest żądanie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie w wypłaceniu ww. odszkodowania od dnia 11 maja 2021 roku do dnia zapłaty.

Powód wskazał, że w celu ustalenia prawidłowej wysokości odszkodowania i jego dochodzenia, zlecił wykonanie opinii technicznej, której koszt wyniósł 50 zł. Powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty pismem nadanym w dniu 12 maja 2021 roku, zakreślając 3-dniowy termin płatności. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 18 maja 2021 roku. Termin płatności upłynął bezskutecznie w dniu 21 maja 2021 roku, dlatego powód domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 50 zł od dnia 22 maja 2021 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 czerwca 2021 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwany Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Podniósł, że w dniu 9 czerwca 2021 roku pozwany dopłacił powodowi kwotę 3 939,79 zł tytułem odszkodowania za przedmiotową szkodę oraz kwotę 19,34 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie. W ocenie pozwanego, wypłacone dotąd odszkodowanie w łącznej wysokości 12 061,11 zł w pełni kompensuje rzeczywistą szkodę.

Pozwany zwrócił uwagę, że do dnia dzisiejszego powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających poniesienie kosztu naprawy pojazdu w kwocie wyższej niż zrefundował ubezpieczyciel, a zatem nie udowodnił zasadności roszczenia. Zdaniem pozwanego, pozwany miał prawo przyznać i wypłacić odszkodowanie według średnich cen, pod warunkiem, że przy tak ustalonej wartości odszkodowania istnieje możliwość przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody.

Pozwany podniósł nadto, że prywatna kalkulacja powoda nie uwzględnia wynegocjowanego przez pozwanego rabatu na materiał lakierniczy oferowany ich nabywcom, którzy posiadają szkody likwidowane z umowy ubezpieczenia zawartej z pozwanym. Rabat ten wynosi 18% na oryginalne części zamienne oraz 40% na materiał lakierniczy. Po otrzymaniu kalkulacji poszkodowany, który zamierza naprawić pojazd, może wyrazić chęć nabycia określonych w kosztorysie materiałów z uwzględnionym rabatem. Oczywiście jest to prawo poszkodowanego, a nie obowiązek, jednak nieskorzystanie z takiej oferty należy, zdaniem pozwanego, poczytywać za przyczynienie się do zwiększenia rozmiaru szkody. Z kolei nie dokonanie dotychczas naprawy pojazdu, tym bardziej uzasadnia ustalenie kosztów według wyliczeń pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 9 sierpnia 2021 roku powód cofnął pozew w zakresie kwoty 3 939,79 zł, uiszczonej przez pozwanego po wytoczeniu niniejszego powództwa, wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 1 880,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1 830,21 zł od dnia 11 maja 2021 roku do dnia zapłaty i od kwoty 50 zł od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty i podtrzymał żądania pozwu w pozostałym zakresie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 kwietnia 2021 roku w O. doszło do zderzenia drogowego. Kierująca samochodem osobowym marki F. o nr. rej. (...), wyjeżdżając z ulicy (...) nie zachowała ostrożności i włączając się do ruchu wymusiła pierwszeństwo na jadącym ulicą (...) samochodzie osobowym marki O. (...) o nr. rej. (...), stanowiącym własność K. S.. W skutek powyższego, kierujący pojazdem marki O. uderzył przodem pojazdu w tył pojazdu marki F..

W wyniku powyższego zdarzenia, w pojeździe marki O. uszkodzeniu uległy: przedni zderzak, uchwyt zderzaka i belka pod zderzakiem, przedni lewy i prawy reflektor, przednie czujniki parkowania, przednie nadkole lewe i błotnik lewy, osłona chłodnicy, sensor temperatury.

Sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

W dniu 8 kwietnia 2021 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. została zawiadomiona o szkodzie powstałej w ww. pojeździe marki O. na skutek zdarzenia z dnia 7 kwietnia 2021 roku.

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność i decyzją z dnia 28 kwietnia 2021 roku - w oparciu o kosztorys naprawy sporządzony w systemie A. - przyznał i wypłacił K. S. odszkodowanie w kwocie 8 121,32 złotych, przyjmując stawkę 55 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, stosując części zamienne oryginalne „O” i o porównywalnej jakości „P” w miejsce oryginału oraz uwzględniając rabaty na części zamienne i materiały lakiernicze, jakie (...) S.A. ma wynegocjowane z dostawcami.

(dowód: druk zgłoszenia szkody w pojeździe, dokumentacja fotograficzna uszkodzonego pojazdu, kosztorys naprawy sporządzony w systemie A. – znajdujące się w aktach szkody utrwalonych na płycie CD k. 49 akt sprawy; decyzja z 28.04.2021r. o przyznaniu odszkodowania k. 8)

W dniu 30 kwietnia 2021 roku K. S. zawarł umowę przelewu wierzytelności z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Spółką komandytową z siedzibą w P., na mocy której przelał na rzecz w/w spółki przysługującą mu względem Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność z tytułu szkody w pojeździe marki O. o nr rej. (...) powstałej w dniu 7 kwietnia 2021 roku.

Spółka (...) opisaną wyżej wierzytelność przelała w dniu 5 maja 2021 roku na rzecz W. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą Jordanowie.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowy cesji k. 9-10)

W. B., nie zgadzając się z ustaleniami ubezpieczyciela, wystąpił o sporządzenie prywatnej kalkulacji naprawy, którą wykonała (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w P., określając wartość szkody w pojeździe marki O. o nr rej. (...) na kwotę 16 714,16 złotych brutto.

Koszt sporządzenia wskazanej wyżej kalkulacji wyniósł 50 złotych i został poniesiony przez W. B..

(dowód: kalkulacja naprawy k. 14-16; faktura VAT k. 17)

Pismem z dnia 12 maja 2021 roku W. B. wezwał Towarzystwo (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W. do zapłaty:

- brakującej części odszkodowania w wysokości 8 592,84 zł,
- kwoty 50 zł w terminie 3 dni od daty odbioru tego wezwania.

Wezwanie powyższe doręczone zostało ubezpieczycielowi w dniu 18 maja 2022 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 11; potwierdzenie nadania i doręczenia k. 12-13v)

Decyzją z dnia 8 czerwca 2021 roku ubezpieczyciel przyznał W. B. dopłatę do odszkodowania w kwocie 3 939,79 zł wraz z należnymi od tej kwoty odsetkami ustawowymi za opóźnienie w kwocie 19,34 zł, przyjmując stawkę 100 złotych za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych, stosując części zamiennie oryginalne „O” i części zamiennie o takiej samej jakości jak oryginalne, sygnowane logiem producenta „Q” oraz uwzględniając rabaty na części oryginalne i materiały lakiernicze, jakie (...) S.A. ma wynegocjowane z dostawcami.

Wymienione wyżej należności zostały wypłacone w dniu 9 czerwca 2021 roku.

(dowód: decyzja z 08.06.2021r. k. 32; kalkulacja naprawy k. 33-34; potwierdzenia przelewów k. 60-61)

K. S. dotychczas dokonał częściowej naprawy ww. uszkodzeń powstałych w samochodzie marki O. o nr rej. (...), używając do tego części oryginalnych nowych i używanych oraz części zamiennych.

(dowód: zeznania świadka K. S. k. 83-84)

Koszt naprawy pojazdu marki O. o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 7 kwietnia 2021 roku, przy zastosowaniu części nowych oryginalnych i stawki 100 zł za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych wynosi 16 784,70 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej wraz z opinią uzupełniającą k. 130-136 i 159-163)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W świetle art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), odpowiedzialnością ubezpieczyciela co do zasady rządzą reguły dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem, w tym ogólne przepisy o wynagrodzeniu szkody (zwłaszcza art. 361-363 k.c.), z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne.

Przywrócenie stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu wiąże się z reguły z koniecznością wymiany niektórych jego elementów, które uległy zniszczeniu. Ze względu na okoliczność, że niejednokrotnie części pojazdu, uszkodzonego w trakcie zdarzenia wyrządzającego szkodę, były eksploatowane już przez określony czas, dłuższy lub krótszy, powstaje kwestia, na czym ma polegać przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody. W szczególności, czy przywrócenie do stanu poprzedniego uzasadnia użycie nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zagadnienie to było przedmiotem rozpoznania, na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych, przez skład powiększony Sądu Najwyższego, który uchwałą z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11 rozstrzygnął, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie

uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Sąd Najwyższy uznał w wyniku wykładni art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c., że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie do takiego stanu oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem. Jeżeli w tym celu należy wymienić uszkodzoną część, to niewątpliwie jest to normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynika, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Zakładając, że nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, część ta musi zostać zastąpiona inną nową częścią. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma, co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżać należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe marki O. o nr rej. (...) była bezsporna, podobnie jak zakres uszkodzeń powstałych w tym pojeździe na skutek zdarzenia z 8 października 2020 roku.

Spór koncentrował się na ustaleniu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, w tym aktualnej stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych stosowanej w zakładach naprawczych na rynku lokalnym, cen rynkowych części zamiennych nowych oryginalnych na dzień szkody oraz na zastosowanych przez pozwanego rabatach na części i materiały lakiernicze, i w konsekwencji na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, M. Z., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że koszt naprawy uszkodzeń powstałych w przedmiotowym pojeździe w wyniku zdarzenia z dnia 7 kwietnia 2021 roku, wynosi 16 784,70 złotych.

Z ustaleń poczynionych przez biegłego wynika, że stawka za roboczogodzinę prac mechaniczno-blacharskich i prac lakierniczych, stosowana w kwietniu 2021 roku w nieautoryzowanych serwisach na terenie województwa (...) wynosiła od 80 do 150 złotych netto.

W związku z tym stwierdzić należało, że zastosowana przez powoda przy wycenie szkody stawka 100 zł netto jest umiarkowana i mieści się w granicach rynkowych stawek.

Ustalając szacunkowy koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody, biegły sporządził kalkulację zgodnie z technologią producenta i przy wykorzystaniu oryginalnych części podlegających wymianie.

W tym miejscu należy zauważyć, iż z akt postępowania likwidacyjnego szkody nie wynika, jakoby elementy uszkodzone w przedmiotowym pojeździe w wyniku zdarzenia z 7 kwietnia 2021 roku były nieoryginalne. Nie można również, jak wskazał biegły, określić procentowego zużycia tych części pojazdu, które uległy uszkodzeniu. Podczas eksploatacji zużywa się pojazd jako całość, a jego trwałość przy prawidłowym użytkowaniu jest kilka razy większa niż zakładany okres eksploatacji. W handlu nie występują części o określonym stopniu zużycia. Przedmiotowy pojazd należy zatem traktować tak samo, jak pojazd bezwypadkowy.

Biegły wskazał, że zamienniki zderzaków, ich wsporników i błotników nie spełniają wymagań wytrzymałości i elastyczności. Najczęściej ich wytrzymałość nie przekracza 1/3 wymaganej. Nie chronią ani pojazdu, ani pieszego, spełniają jedynie funkcje estetyczne.

Podnieść również należy, że naprawa szkody komunikacyjnej z tytułu OC realizowana za pomocą wypłaty odszkodowania, a nie fizycznej naprawy wykonanej przez zobowiązanego, nie powinna mieć na celu jedynie uzyskania jakiegokolwiek sprawności technicznej i możliwości dalszego użytkowania pojazdu. Istotnym celem powinno być przywrócenie takiego stanu pojazdu, który w możliwie najbardziej porównywalny sposób będzie zbliżony ze stanem sprzed powstania szkody, zapewniającym bezpieczeństwo, niezawodność, sprawność, trwałość, wygląd. Oryginalne nowe części, w przeciwieństwie do zamienników, posiadają gwarancję, atesty i homologację producenta pojazdu. Zapewniają wysoką jakość, bezpieczeństwo, wytrzymałość, a także idealne dopasowanie do modelu, rocznika i wariantu pojazdu. Użycie nowych oryginalnych części nie ma przy tym wpływu na podwyższenie wartości rynkowej pojazdu. Daje po prostu gwarancję odpowiedniej jakości, trwałości oraz przywrócenia właściwości użytkowych i bezpieczeństwa pojazdu.

Z uwagi na powyższe, Sąd w pełni podzielił opinię podstawową i uzupełniającą biegłego, bowiem spełniały one stawiane im wymogi, odzwierciedlały staranność w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadały w sposób zrozumiały na postawione pytania, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Zdaniem Sądu, przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego M. Z. zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka K. S., który podał, że dotychczas dokonał jedynie częściowej naprawy przedmiotowego pojazdu, używając do tego części zamiennych oryginalnych, nowych i używanych, oraz o porównywalnej jakości.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, dla odpowiedzialności ubezpieczyciela nie ma znaczenia, jakim kosztem i czy w ogóle poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. Roszczenie o świadczenia należne w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego, jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana. Wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia (vide wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.1988r., I CR 151/88, Legalis; uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 15.11.2001r., III CZP 68/01, OSNC 2002, nr 6, poz. 74 i powoływane tam orzeczenia). Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił uszkodzony pojazd, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c. w zw. z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej – kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed zdarzenia powodującego szkodę.

Należy również podnieść, iż poszkodowany nie miał obowiązku skorzystania z oferty pozwanego ubezpieczyciela i dokonania naprawy w warsztacie współpracującym z pozwanym. Poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatu oferującego usługi najtańsze. Poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Co więcej, wybranemu warsztatowi naprawczemu poszkodowany mógłby powierzyć naprawę kompleksową, jeżeli obejmowałaby ona kilka różnych fragmentów uszkodzonego pojazdu (tak, m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 13.06.2003r., III CZP 32/03, Legalis). W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty wynikające ze stawek obowiązujących w warsztacie, któremu powierzył on wykonanie naprawy.

Skoro pozwany nie miał obowiązku dokonania naprawy w warsztacie współpracującym z pozwanym, brak jest podstaw do uwzględnienia zastosowanych przez pozwanego przy kalkulacji naprawy rabatów na części zamienne i

materiały lakiernicze. Należy również wziąć pod uwagę, że profesjonalnie działające zakłady naprawcze - w przypadku dostarczenia przez klienta części czy materiałów lakierniczych spoza dostawców, z którymi zakłady te współpracują i których samodzielnie wyselekcjonowały dla potrzeb swojej działalności - z reguły nie udzielają gwarancji na wykonaną usługę lub odmawiają jej wykonania dbając o jakość i trwałość swojej usługi.

Tym samym, w oparciu o wyliczenia biegłego i na podstawie powołanych wyżej przepisów, zdaniem Sądu za zasadne uznać należało roszczenie powoda o zapłatę kwoty 1 830,21 zł tytułem brakującej części odszkodowania i roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie tej kwoty od dnia 11 maja 2021 roku.

Odsetki Sąd zasądził na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124 póź. 1152 z późn. zm.), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie bezspornie ustalono, że pozwany został zawiadomiony o przedmiotowej szkodzie w dniu 8 kwietnia 2021 roku.

Za w pełni uzasadnione Sąd uznał również żądanie pozwu w zakresie kwoty 50 zł stanowiącej koszt prywatnej kalkulacji naprawy sporządzonej na zlecenie powoda. Nie posiadający fachowej wiedzy powód, miał prawo zasięgnąć opinii celem ustalenia, czy przyznane poszkodowanemu odszkodowanie zostało określone prawidłowo przez stronę pozwaną korzystającą przy sporządzaniu wycen z wiedzy rzeczoznawców, mających wiedzę i doświadczenie w zakresie wykonywania takich kalkulacji.

Z uwagi na powyższe, na podstawie powołanych na wstępie rozważań przepisów i art. 481 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 50 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty, tj. od dnia następnego po upływie 3-dniowego terminu zakreślonego w wezwaniu do zapłaty, które doręczono pozwanego w dniu 18 maja 2021 roku.

Na podstawie art. 355 k.p.c. Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 3 939,79 zł i należnych od tej kwoty odsetek ustawowych za opóźnienie w kwocie 19,34 zł, co do której powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Zapłata ww. należności przez pozwanego na rzecz powoda nastąpiła po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie, co stawia pozwanego w roli strony przegrywającej proces również w tym zakresie.

O kosztach procesu Sąd orzekł według norm przepisanych w oparciu o przepis § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 z późn. zm.) i art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu powoda składa się: kwota 1 800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 400 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwota 160 zł tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd zwrócił powodowi kwotę 640 zł tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki.